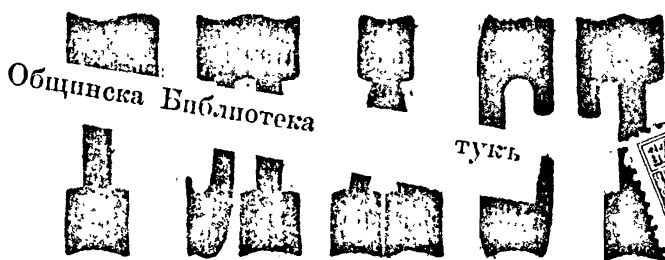
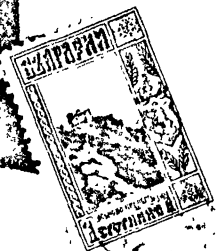

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева,
за 6 месеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ЦЕТКОВЪ.Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ нъ адан. на Т. Живковъ.

Такса за публикациите на 1 стр. по 80 ст., на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на в. с. м. Приставски и бирнич. обявява на 1 път по 5 ст., на 2 пъти 10 ст. на дума.

„ОРЕЛЪ“

БЪЛГАРСКО ОБЩО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО Д-СТВО
ВЪ СОФИЯ.

Основен капиталъ 2,000,000 зл. лева.

Осигурява при най-износни условия по:

„ЖИВОТЪ“, „ПОЖАРЪ“ и ЗЛОПОЛУКА

„Орелъ“ осигурява по най-модерни комбинации, съ най-ефти
ни премии и при най-износни условия, съ рискъ за
жизна и пр.„Орелъ“ приема да поемъ риска за всички видове постройка,
стоки, мобили, покъитини, индустриални предприятия,
фабрики, складове и пр.„Орелъ“ е въвелъ най-модерните комбинации за застрахова-
ния, като ербну колективни, тѣи и ербну единични
злополуки, които могатъ да сключатъ ловѣи, било когато върши
ежедневната си работа, пътува по желѣзницата, когато е занятъ
въ производството си и пр.

Генерални агенти:

ЕКИМЪ МАНОЛОВЪ & С-иЕ, ВАРНА.

Телеграфически адресъ: „Екимовъ“, телефонъ № 152.

Д-ръ Борисъ Т. Драмовъ

специалистъ по болестите на кожата и пикочно-
половите органи.Приема болни въ всяко време. Варна, ул. „Св. Климентъ“, ербну
банята на М. Филиповъ.

Купувамъ акции и облигации

отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията на в. „Св. Гласъ“ за П. Д.

А. Илиевъ & С-иЕ

ОСНОВАНА КЪ 1895 ГОДИНА.

Сѣдалище: Варна — Клонове: София, Бургасъ, Русе.

ЕКСПЕДИЦИЯ И КОМИСИОНА

Търговия съ газъ, солъ, каменни въглища,
минерални масла, желѣзни греди,
марсилски керемиди и пр.

Индустриални и финансови изучвания.

Съдѣйствие за финансиране
надеждни предприятия.

Добиване разни концесии и индустриални облаги.

Продава се къща

съ 4 етап, салонъ, двѣ кухни, мааза и
пералня, находища се на ул. „Кавалска“
№ 19, близо до градската градина. Цѣлото дворно мѣсто заедно съ
постройката ваема 400 кв. метра.

За споразумѣние до стопанина въ сѣиция домъ

Дава се подъ наемъ на сѣтка отдѣленъ апартаментъ
съ 4—6 стаи, кѣзетъ, водопроводъ и канализация, въ III уч. улица
„Охридска“ до хотелитъ „Орелъ“ и „Москитъ“

Могатъ да се даватъ и етап не мобилирани.

Споразумѣние Ив. Хр. Шотовъ, магазинъ „Книжчи Андрей“.

Обществена прѣдвидливостъ ли, или гуреливостъ?

40 години вече ще сключимъ
откактъ въ 1879 година първото
учредително велико народно събра-
ние, непосредствено слѣдъ освободителната война, сътвори най-демократичната отъ демократичните конституция, която и до днесъ (Богъ знай и до кога ще продължи) все още ходи „неомита и съекъсани гащи“ изъ напната хубава, но нещастна България.

Съ невинна и благочестива въра въ силитъ на българския народъ, тогавашнитъ първи учредители на българското държавно правно управление умрѣха съ същотъ невинния завѣтъ, че послѣднитѣ имъ ще стумѣятъ да нагласятъ хубавата и привлекателна, либерална конституция съ назрѣлитъ нужди и интереси на българския народъ.

Уви колко много измама се подчертава въ невиннитъ надежди на държавниците ни тогава въ продължение на 35 и повече години?

Измама, казваме затова, защото тая хубава конституция, каквато е и сега си остава само писана и на книга, безъ фактически да е приложена въ единственостъ си и до днесъ.

Вмѣсто нейното разширение, разхубавяване, ний сме свидѣтели и въ голѣма степенъ безропотни свидѣтели, на нейното игнориране, съвѣенне и изнасяване кѣсто, конкретно казано, прѣдставлява нагоящата българска политическа и обществена, уродлива дѣйствителностъ.

Такава уродливостъ и гуреливостъ е и закона за обществената прѣдвидливостъ респективно комитета на сѣщата. Много или малко куюрния, той законъ бѣ едно добро и хубаво начало; но една ли не само такова.

Защото, прѣди всичко, състави на той комитетъ не се сътвори отъ съразмѣрно избрани членове, тѣи като болшинството отъ послѣднитѣ сѣ все изнечени, приближени партизани на управленицата днесъ либерална, концентриция.

И забѣлжете, читателю, че това внушително болшинство на той комитетъ сѣ, въ каймака си, все хора, които венко друго могатъ да иматъ прирѣдде и да вършатъ съ ревностъ, но само не и благородната и хуманна задача на комитета на общест. прѣдвидливостъ.

Ние имаме на лице вече отъ мѣсець върже и дѣлата на той комитетъ, както въ столицата, така и въ провинцията, специално и въ Варна. Въ София напр., споредъ изявленицата на пресата и особено съ стѣицата на г-нъ Д-ръ Златаровъ (въ „Прѣпорѣцъ“ брой 98 отъ 10.V: подъ заглавие „Една обществена опасностъ“), който

съ данни, като истински специалистъ, най-краснорѣчиво доказва, какво столичани имѣето съ „ефтенъ хлѣбъ“ законно се продоволствуватъ съ истинска отрова, която въ послѣдствие не може да бжде освѣтъ прѣдъна за здравето на българекитѣ граждани данско-платни. Ний прѣпорѣчваме горната статия на просвѣтени читателъ, за да се увѣри напълно не само колко голѣма честъ прави тя на г. Златарова, но също така и да може да си обясни и разстройството на собствения си стомахъ отъ „ефтения хлѣбъ“, съ който отъ мѣсець (и кой знай до кога?) Варненския комитетъ съ законъ ни продоволствува. Защото не сѣ единични случантѣ да слушаме, че хлѣба, който вземаме отъ фурнитѣ е горчивъ, киселъ, мириселъ на плѣсенъ и др. Ами, че на 8 май ний имаме случай да деопзираме въ редакцията на „Своб. Гласъ“ единъ хлѣбъ, който не само, че не можахме да ядемъ, но и кокошкитѣ ни дори не приеха да го кълвагъ. И знаете ли, читателю, откъдѣ купихме ние въпросния хлѣбъ? Отъ придворния доставчикъ на Н. Ц. В. Царьтъ, Мардикъ Хайрабединъ при хлѣбарницата на Гарабедъ А. Кюрдиянъ. Нѣщо повече, оплакванитѣ противъ недоброкачествения хлѣбъ отъ день на день зачестяватъ. Къдѣ е комитета за да прѣвѣри тия оплакванитѣ? Къдѣ сѣ контролитѣ агенти, които иматъ грижата за това? Слушаме, че г-да дѣкаритѣ сѣ обръщали вниманието на комитета, но послѣдния отговарятъ, че такова брашно има и такъвъ хлѣбъ може да се продава.

Но защо джанъмъ такова лошо кѣкъ брашно да ни се достави?

А. Т.

ОТЗИВИ.

Либералитѣ въ Варна.

Отъ доста врѣме пасамъ въ Варнен. либерална дружина съществуваха неясно. Старото бюро биде бламирано, избрано биде ново, обаче нѣкоя не го признаваха, което нѣщо въведе расколъ въ партията. Тѣи вървѣха работитѣ до 10 того. На 10 того контролната комитетъ на дружината свикала бѣ събрание, на което подъ булото „за данно нѣкакви сѣтки“ подозираше се опитъ да се катурне бюротъ на партията. Това стрѣсна венчки либерали и ги прикани кѣмъ единодушие. На 10 май салона „Промекъ“ бѣ прѣпълненъ отъ либерали. На заявлението на контролната комитетъ да

дава смѣтки, публиката единодушно отхвърли докладването на смѣтки и прие оставката на двамата контролори, въпреки които избра нови. Стеклата се въ грамадно мнозинство публика, доста енергична, трепетно очакваше само едно: туряне край на раздоритѣ. Ораторитѣ изложиха открито и ясно сжществуващитѣ недоразумѣния и хвърлиха отговорността за това върху г. Б. Смилова и Г. Самоковски. Съ рѣдка искреност въ събрането бидоха разкрити картитѣ и послѣдното единодушно при живи одобренія, за туряне край на раздоритѣ, рѣши изключването отъ партията за винаги Б. Смилова и Г. Самоковски. Пожела се за напрѣдъ сплотеностъ и единодушие въ партията.

Случаятъ съ Варненскитѣ либерали не е единичкъ. Болестъ бѣ обхвана напѣти партия да се цѣлятъ, когато идватъ на власт, т. е. тѣмко тогава, когато тѣ сж повикани на народополезна дѣйностъ и работа.

Не сториха изключение отъ това правило и Варненскитѣ либерали. Ний се абстрахираме отъ лични, или партийни симпатии, но горещо желаемъ щото всички партии когато сж повикани да властвуватъ, т. е. да творятъ, да бждатъ силни, оплотени и единодушни. Иахабената въ раздори енергия е въ ущърбъ на доброто и правилно управление. Разцѣпени-тѣ партии се израждатъ въ котерини и тогава и самото управление е котерийно.

На 10 май Варненскитѣ либерали турнаха край на раздоритѣ и това бѣ толкова по желателно, колкото по критически сж врѣмната, които прѣживяваме. Не е българска тази партия, която идва да занимава днесъ шефа си въ София съ ежби, гонения и разногласия. И тукъ, г-да партизани, повече съгласие, повече сплотеностъ.

На 10 май Варненскитѣ либерали показаха двѣ нѣща: съзнанието на партийна дисциплина и грамадното мнозинство привърженици. А безпорно това сж и факторитѣ, които обуславятъ успѣхътъ.

В. Д.

Дневни новини.

Всенародниятъ български празникъ св. св. Кирилъ и Методий на 11 того се отпразднува въ Варна съ най-голяма тържественостъ.

Слѣдъ черковния отпускъ, шествието, начело духовенството, хорътъ, прѣдставителитѣ на гражданскитѣ и военни власти, ученицитѣ и ученицитѣ отъ всичкитѣ училища съ своитѣ учители, всички национални и културни д-ва съ знамената си, македонскитѣ доброволци, между които личеше една жена-героиня и множество народъ, потегли на площада прѣдъ мжжката гимназия, гдѣто се отслужиха молебени и се държаша тѣхнѣ прочувствена рѣчь отъ учителя г. Г. С. Пашевъ. Слѣдъ това подъ такта на двѣтѣ военни музика се разлялъ буйно хоро.

Къмъ пладѣ, старитѣ ветерани — опълченцитѣ отъ 1877 г., доброволцитѣ отъ 1886 год. и доброволцитѣ отъ македоно-одринското опълчение се отправиха къмъ бирариата на Каракашевъ, гдѣто имъ бѣ сервирана закуска. Тукъ тритѣ генерации на новата българска епоха се повеселиха 3—4 часа. Мила и драга бѣ гледката, която прѣдставляваха тия ветерани. Старитѣ ратникъ г. Желю Лиакиевъ държи хубава патристична и много назидателна за младото поколение рѣчь, съ които описва характерното въ врѣме на бой българско безстрашие и стрѣмителностъ,

когато българина е призованъ да защитава права и справедлива кауза. Слѣдъ него изе думата прѣдседателя на македоно-одринското опълчение г-нъ Ил. Ганевъ, който описа героизма и теглитата на македонскитѣ доброволци въ освободителната война и положението на останалитѣ подъ сръбско и гръцко иго българи. Той наблѣгна, че нашия народъ, притежаващъ твърдъ духъ, воли и честностъ, трѣбва да бжде фактора на балканския полуостровъ, но не и коварнитѣ наши грабителни. Говориха и г. г. Димитър Мутафовъ и Д. Андрѣевъ, директоръ на I мжж. прогимназия. Казаха се и нѣколко думи за героинята-доброволка Донка Ставрева, която е взела участие въ освободителната война и която е награждена съ два кръста за храбростъ.

На край се изпѣха нѣколко патристични пѣсни.

Слѣдъ обѣдъ отъ площада прѣдъ съборната църква ученицитѣ и ученицитѣ отъ гимназитѣ начело двѣтѣ музика, потеглиха за морската градина, гдѣто имаше общо народно веселие.

Вечерта ученицитѣ устроиша пестивие по главнитѣ улици на града.

Въ 9 часа въ салона „К. Ранковъ“ ученицитѣ и ученицитѣ отъ гимназитѣ дадоха литературно музикална вечеринка.

Въобщо тази годишната отпразднуване бѣ тържествено и сърдечно. Чувствуваше се у всички нѣкакво скрито стрѣмление и полетъ на мислитѣ къмъ този край, който роди двамата български просѣтителни и днесъ е подложенъ на тежко иго. Тая тържественостъ на празника бѣ резултатъ на ближнитѣ български патристически чувства, които зоватъ мислитѣ и сърцата къмъ Солунъ и Охридъ.

11 май въ Добричъ прѣзъ тази година се отпразднува тържествено отъ цѣлото българско население. Национални този денъ е призовалъ всички добриши българи за манифестиране българския духъ.

Сутринта всички ученици и ученици и множество народъ, начело музика потеглиха къмъ мѣстността „св. Кирилъ и Методий“. Тамъ се открилъ празника съ рѣчь отъ директора на училищата г. А. Марчиновъ. Слѣдъ това сж били изпѣлиени разни химни и декламации.

Прѣзъ цѣли денъ българскитѣ джени сж били затворени.

Една мила прощална забава на осмоласницитѣ ученици. Привършвайки учебната година и гимназиалнитѣ класове, ученицитѣ-абитуриенти дадоха на 10 май въ салона на дѣвическата гимназия своята прощална литературно-музикална забава въ честъ и признателностъ къмъ своитѣ възпитатели, г-нъ директора, и за удоволствие и радостъ на родителитѣ си и настоящитѣ си.

Наистина забавата бѣ безплатна, безъ входъ, но тѣмко затова нѣкъ бѣше и неоцѣнимата и мила по своята скромностъ и искреностъ. Кратката и подбрана програма се изпълни задоволително сполучливо.

Първото нѣщо бѣ отъ Вагнеръ — Танкайзеръ — изпѣ общъ хоръ отъ ученици. Сетнѣ: „Сънъ въ лѣтна нощъ“, соло пѣно, отъ Менделсонъ, изпѣли М. Яптовска; Ада Негри — „Некаленъ гостъ“, декламира Д. Динкова; Народна пѣсенъ, изпѣ. Ив. Златарева; Дворжакъ — Славян. танецъ, пѣно на четире рѣчи, изпѣли отъ М. Гюлмезова и Б. Дукова; Менделсонъ — Прощална пѣсенъ на птичкитѣ, изпѣ. отъ М. Калева и Церова; Ал. Кръстевъ — „Добруджански край“, изпѣли общъ хоръ.

Това сж нумерата на първия отдѣлъ. Всички нумера се изпълниха похвално. Особено сполучливо бѣ декламацията. Не можемъ обаче да не отбѣлжимъ и то безъ да ласкаемъ, че ученичката Ив. Златарева изпълни изпѣването на Народната пѣсенъ и втората такава блѣскаво сполучливо. Свободата и хубавия, асепъ мелодиченъ гласъ и всичко въобщо, което бѣ нужно за дивно изпълнение на народна пѣсенъ, г-ца Златарева притежаваше, и ний, на вървямъ и публиката, останахме трогнати и възхитени отъ дивно хубавото изпълнение на двѣтѣ народни пѣсни. Сърдаваме родителитѣ на тая г-ца, а на нея пожелаваме все така да пѣе и когато

влѣзе въ инакъ суровия животъ. Прощалнитѣ думи се казаха отъ г-ца Церова. На прощалнитѣ думи отговори директора г. Дуковъ, който съ единъ сърдеченъ, тихъ и развълнуванъ гласъ отблагодари на ученицитѣ си и имъ пожела да продължатъ дѣлото на просвѣтата и въ живота. Пожела имъ да се стараятъ да бждатъ истински граждани и да възпитаватъ такива.

Прѣдъ видъ на голѣмата мизерия, която почва осезателно да се чувствува като послѣдница отъ липса на работата и извѣмѣрно-поскапване на духитѣ отъ първа необходимостъ, Варненското женско благотв. д-во „Майка“ рѣши да основе посрѣдническо бюро за търсене и намиране съответна работа на нуждающитѣ се жени, момичета и дѣца.

Работничкитѣ и работодателитѣ могатъ да получатъ свѣдения и улѣтвения отъ комисията всѣки дѣлпиченъ денъ отъ 10—12 прѣди обѣдъ и отъ 3—5 часа слѣдъ обѣдъ въ помѣщение то на д-во „Майка“.

Отчетъ за открититѣ старини. Въ нехѣли, 17 того, 10 часа прѣди обѣдъ, въ Юнашкия салонъ, прѣдседателя на археологическото д-во г. Х. Шворпилъ ще даде отчетъ за открититѣ старини въ града ни.

А идущата нехѣли, на 24 того, 10 часа пр. обѣдъ, въ учителската стая на дѣвическата гимназия ще се състои общото годишно събрание на археол. д-во, дневния редъ на което е:

1. За музейното здание; 2. За Аладжа манастиръ (рѣшеніето на народното събрание); 3. Докладъ на контролната комисия; 4. Избиране ново пастоятелство и контрол. комисия; 5. Прѣдложения и 6. Раздаване IX отчетъ.

Досегашния Варненски градски началникъ г. В. Гюлевъ, комуто не бѣ мѣстото въ Варна, най-сетнѣ е прѣмѣстенъ за и. д. околийски началникъ въ Т. Пазарджикъ, а на негово мѣсто е назначенъ секретаря на Варн. окржж. управление г. Маринъ Ташевъ.

Г-ца Патова, учителка въ стопанското училище „Трудолюбие“, както ни съобщаватъ, се е отнасяла много грубо къмъ ученицитѣ и е отправяла такива лоши изрази къмъ тѣхъ, които за сега примѣлчаваме за запазване престижа на това тѣй благородно и хуманно д-во „Майка“, което до сега е дало доказателства за много добри начинания.

Всичко това обаче не трѣба да остава безънаказано. Ония, на които сж повѣрени интереситѣ и бдѣщето на училището, трѣба да обърнатъ внимание.

Посѣгналъ върху дѣщеря си. Илия Ивановъ, пощенъ иззачъ въ с. Гебедже, на възраст 40—45 год., е посѣгналъ прѣзъ 1912 г. върху дѣщеря си и я обезчестилъ. Безъ да се свѣни отъ грозното прѣстѣпление което е извършилъ, той продължавалъ да има връзки съ нея до като тя останала бременна. По и тукъ бащата-извергъ не се стрѣспалъ: потърсилъ лѣкарство за умъртавяване на плода и сполучилъ. Слѣдъ това той пакъ продължавалъ своето мръсно дѣло, докато впоследствие жена му го заварва съ нея на пивата и... нишката се разнишила. Властѣта влиза въ ролита си, докарва ги въ града, почва се сѣдствие, което разкрива всичко. Той е задържанъ, а тя освободена.

За подобенъ прѣстѣпникъ, какъвто се споменава само въ Дантевата „Вожествена комедия“ и бѣсилката е малко. Природата още не е посочила по-голяма низостъ и по мерзко прѣстѣпление отъ неговото.

† Починалъ. Миналата седмица се помина нашия съгражданинъ Несторъ Стояновъ, баща на Атанасъ и Петко Несторови.

Нашитѣ съблезнования къмъ опечаленитѣ.

Млѣното, най-сжщественъ продуктъ за храна, което се консумира съ хиляди килограма дневно, се продава въ нечисти сѣдове и се размѣсва съ вода, безъ да има кой да провѣри качеството му.

На санитарнитѣ агенти се налага длѣжностъ да контролиратъ млѣното

всѣка сутринъ, а не да бездѣйствуватъ, а общинскитѣ лѣкари-още повече сж длѣжни да контролиратъ дѣйността на агентитѣ.

За свѣдение на властѣта. Въ единъ мѣстентъ вѣстникъ не прѣди много врѣме бѣ публикувано отъ руското консулато въ Варна едно обявление, съ което се съобщаваше на всички руски поданици, живущи въ България, да се явятъ въ Русия, за да изпълнятъ отечественния си длѣгъ.

По поводъ на това, помолени сме отъ нѣкои граждани да запитаме рускитѣ поданици Братя Кокашвели защо още стоятъ тукъ и не вървятъ въ Русия? И ако тѣ сж се отказали отъ руско поданство, дали сж се записали като български поданици?

Властѣта трѣбва да се позаинтересува и издири отъ какво естество сж тия хора, които и иматъ и нѣматъ поданство. Полицията е длѣжна да бди зорко надъ подобни безотечественици, защото врѣмената ни налагатъ бдителностъ.

Духовна бесѣда. На 17 того, Нехѣли, 4 часа подиръ обѣдъ, въ старата българска църква „св. Арх. Михаилъ“ ще държи духовна бесѣда Нег. Благ. свещен. Атанасъ Маджаровъ на тема: „Стѣлбове на пашата вѣра.“ Входъ свободенъ за всички.

Седмиченъ пазаръ. Въ с. Горни-Караагачъ, Провадийско, се открива седмиченъ пазаръ за едъръ и дребенъ добитѣкъ. Първиятъ пазаръ се откри на 9 того въ присѣтственіето на Варн. окр. управителъ г. Боевъ и множество земледѣлци отъ близкитѣ и далечни села. При откриването имаше надбѣгвания съ коне и борби. На отличилитѣ се бѣха раздадени награди.

Поради хубавото мѣстоположение на мерата около селото, изглежда че пазаритѣ ще привлече голѣмо множество.

Излѣзе отъ печатъ № 38 отъ седмичното приложение на „Свѣрѣмenna Мисль“ съ слѣднитѣ статии: 1. Защо Италия напусна нѣмския съюзъ, Монпарнасъ; 2. Отговоръ на Плехановъ отъ Кауцки; 3. Военното обучение и ученическитѣ легиони, Д. Казасовъ; 4. Да възвѣмъ силнитѣ, Ник Атанасовъ; 5. Съвъ за любовта, А. Стояновъ и др.

ВАРНЕНСКИ СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1261

Въ допълнение на обявлението ми № 920 отъ 31 априлъ т. г. публикувано въ Държ. Вѣстникъ бр. 97 обявявамъ, че продажбата на:

1). Къща построена отъ смѣсенъ материалъ, покрита съ керемиди, състоища се отъ три стаи и килеръ, до нея отдѣлна постройка отъ сѣция материалъ и покривъ, състоище се отъ едно отдѣление — кафене и задъ него дамъ, съ дворъ отъ около 2 декара, находяща се въ с. Петре, оцѣн. 1000 лв. 2). Нива отъ около 9 дек. и 5 ара мѣстност. „Кашла Тарла“ (Кашла-ова) оцѣн. 285 лв. 3). Нива отъ около 22 дек. и 6 ара мѣст. Бурунъ-Оджу оцѣн. 804 лв. 4). Ливада отъ около 1 дек. и 3 ара мѣст. „Горнитѣ Чаири“ оцѣнена 40 лв. 5). Ливада отъ около 2 дек. и 4 ара, мѣст. „Казлабаръ черта“ (Долнитѣ-чаири) оцѣн. 40 лв. 6). Ливада отъ около 3 декара и 4 ара, мѣст. „Кайдаръкъ“ оцѣн. 70 лв. и 7). Харманъ отъ около 3 декара, находящъ се въ с. Петре, оцѣн. 300 лв., е почната на 5 май и ще продължава до 4 юний т. г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 50%.

Горния имотъ е собственъ на Мехмедъ Тахировъ отъ с. Петре, а сега въ нейнѣвѣстностъ продава се за дългъ му къмъ Матей С. Балтаджиевъ отъ Варна.

Желаящитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ

гр. Варна 15 май 1915 год.

Сждебенъ Приставъ Д. Х. Ивановъ

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.